

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 2/1933 i anledning
av landskapsnämndens framställning till Ålands lands-
N:o 2/1933. ting med förslag till instruktion för landskapets
revisorer.

I anledning av förenämnda framställning, som landstinget remitterat
till lagutskottet i avseende å utlåtande, får utskottet vördsammast
framhålla följande:

Föreliggande förslag bygger, såsom i motiveringen framhålles, i hu-
vudsak på stadgandena i 32 - 37 §§ i landskapslagen angående ordnandet
av Ålands landskapsförvaltning, utfärdad den 5 mars 1923, ävensom på de
praktiska erfarenheter, som revisorerna under sin tioåriga verksamhet
inhämtat. Mot förslaget finnes sålunda från utskottets sida intet att
anmärka. Dock bör med avseende å § 9 den ändring observeras, att para-
grafens lydelse överensstämmer med landstingets vid plenum den 26 no-
vember kl. 12 p.d. fattade beslut, vilket beslut jämväl landskapsnäm-
nden uppenbarligen avsett att följa, och ordet "sakkunnig" därför utby-
tas mot "ojävig fackmän".

Vid remissdebatten framhölls, att ersättning åt revisorerna borde
utgå med ett i ett för allt fastställt arvode och icke, på sätt land-
skapsnämnden föreslagit, såsom dagtraktamente. Utskottet, som tagit
denna anmärkning under övervägande, har likväl stannat för godkännande
av landskapsnämndens förslag. Så länge endast i staden bosatta personer
utses till revisorer och dessa, på sätt hittills varit fallet, utföra
det egentliga granskningsarbetet på lediga stunder, kan ett arvode i
ett för allt visserligen tänkas vara på sin plats, men om till revisor
utses någon person från landsbygden, som för revisionen någon tid nöd-
gas uppehålla sig i staden, synes det vara rättvisare att ersättningen
utgår såsom dagtraktamente. I praktiken torde någon skillnad mellan det
ena och andra sättet icke heller vara för handen, ty revisorerna, vilkas
arvode härintills utgått emot räkning, hava till grund för arvodets be-
räknande lagt antalet arbetsdagar och det för landstingsmannauppdraget
fastställda dagtraktamentet.

Jämte det utskottet i alla avseenden delar landskapsnämndens upp-
fattning beträffande Ålandsdelegationens sätt att i detalj granska
landskapets för självstyrelsen havda kostnader samt förutsätter, att

justerings- och expeditiönsutskottet skall underkasta själva lagtexten närmare granskning, innan landstingets beslut expedieras, får utskottet värdsammast föreslå,

att den av landskapsnämnden föreslagna instruktionen för landskapets revisorer måtte antagas, dock sålunda, att § 9 erhåller följande lydelse.

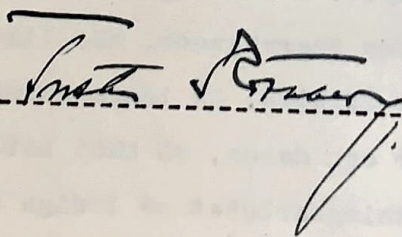
§ 9.

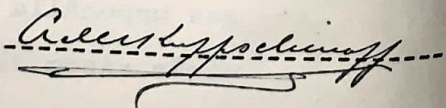
"Revisorerna äga minst en gång vart tredje år med biträde av ojävigfackmän anställa syn å landskapet tillhörig eller under dess förvaltning stående fast egendom. Härvid bör utrönas, ifråga om byggnader, huruvida husröta är förhanden, samt, beträffande odlingar, om vanhävd förekommer. Särskilt bör konstateras, huruvida de föreskrifter, vilka meddelats arrendatorer till efterrättelse vid å respektive lägenhet senast försiggången ekonomisk besiktning, blivit fullgjorda.

Ifråga om skogsbestånd böra revisorerna undersöka, huruvida skogen rationellt vårdas samt huruvida tilläventyrs fastställda skogshushållningsplaner eller av forstförvaltningen meddelade föreskrifter efterlevas."

Mariehamn den 17 februari 1933.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande: landstingsmännen Torsten Rothberg, Johannes Eriksson, A. Th. Mattsson, Jac. Lundqvist och Jonatan Sjöblom.